

[Hans Hansen.]

Ikke-Landmænds Spekulationskøb har naturligvis medvirket til den skete Prisstigning. Hvorfor skal Landmænd, der ejer Ejendomme under en Konjunkturstigning, kunne udnytte denne ved at hjemtage en betydelig Kapital, naar de sælger deres Ejendomme? Den nye Ejer vil ikke kunne forrente denne Kapital, naar Nedgangen kommer, men han stoler maaske paa, at Staten kommer til Hjælp med Tilskud, Skattelettelse og Gældssanering som i 1932 og Aarene derefter. Med den Erfaring, man har fra forrige Krig, burde der for længe siden have været gennemført en Lovgivning, der paa effektiv Maade havde hindret en saa følelig Prisstigning som den, der har fundet Sted. Det skulde man have gjort, ikke alene af Hensyn til den Samfundsinteresse, der er i denne Sag, men ogsaa af Hensyn til den Ungdom, der har lært Landbrug, og som staar over for at skulle skaffe sig egen Bedrift.

Det foreliggende Lovforslag kan vel forhindre Spekulationshandelen, ligesom det hindrer Afklædning af Ejendomme for Besætning og Inventar, almindeligvis kaldet Gaardslagtning, en Handelsmaade, som desværre var saa almindelig under den forrige Verdenskrig.

Selv om det foreliggende Forslag kan modvirke Spekulationen og medvirke til en Stabilisering af Ejendomspriserne, kan jeg dog ikke tilbageholde et Hjertesuk, idet vi havde ventet, at det skulde være lykkedes at opnaa Enighed om et Forslag, som paa en kraftig Maade kunde have løst den tilsigtede Opgave. Den Forhandling, der har fundet Sted i Folketinget, har dog paa et enkelt Omraade forbedret Lovforslaget, idet man i betydeligt Omfang forhindrer Ikke-Landmænds Køb af Landejendomme.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder paa dette sene Tidspunkt, men skal paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til en velvillig Behandling af Lovforslaget.

Da dette Lovforslag hører til det samlede Lovkompleks, som vi i Dag har behandlet, vil det være rimeligt, at det behandles i det samme Udvalg som de andre Lovforslag, og jeg skal ved Forhandlingens Slutning fremsætte Forslag derom.

Bækgaard: Den højtærede Minister har jo gennemgaaet, hvad Lovforslaget gaar ud paa, og Gangen i det. Jeg skal ikke gaa meget i Detailler. Lovforslaget er et Led i Bestræbelserne for at hindre en unormal stærk Stigning i Ejendomspriserne. Nogen

stærk Stigning synes der ganske vist ikke at være sket hidtil, men da Muligheden for fortsat Stigning ikke er udelukket, har man ment det betimeligt at gennemføre en saadan Lov i en Tid, hvor Faren ikke er særlig overhængende, i en rolig Tid, hvor de forebyggende Bestemmelser bedst kan drøftes. De forebyggende Bestemmelser i den Retning gaar ud paa, at man midlertidig begrænser den sædvanlige Frihed med Hensyn til Omsætning af fast Ejendom. Det mindsker Købene, og det mindsker Efterspørgselen. Man mener, at en saadan Lov kan have Betydning, hvis der skulde opstaa Spekulation i Ejendomme, og jeg anser det heller ikke for udelukket, at Loven kan faa nogen Betydning. Lovforslaget er blevet udvidet i Folketinget, men der kan være delte Meninger om, hvorvidt dette var nødvendigt eller formaalstjenligt. Alt taget i Betragtning kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til videre Fremme og Behandling.

Stein: Det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, rører ved Problemer, som oftere har været fremme i den offentlige Diskussion. Som det allerede er sagt, gaar Lovforslaget for en Del ud paa at søge at afværge Kalamiteter af den Art, som vi kom ud for under den forrige Storkrig og navnlig i Perioden derefter. Ikke desto mindre er det, som Ministeren sagde, saaledes, at der nok kunde rejses forskellige Betæneligheder over for en Lovgivning af denne Art, men paa dette sene Tidspunkt vil der næppe være nogen rimelig Anledning til at gaa nærmere ind paa de Betragtninger, der kunde anstilles. Jeg skal derfor nøjes med at tilsige mit Partis velvillige Behandling af Lovforslaget.

Oluf Johansen: Da Lovforslaget efter de forudgaaende Forhandlinger blev fremsat i Folketinget, var det, tillader jeg mig at sige, ringere, end berettigede Forventninger turde regne med. Langvarige Forhandlinger var gaaet forud. I Fjor behandlede man Loven om Pantsætningsret to Gange. Sidste Gang forberedte man en videregaaende Lovgivning, der tog Sigte paa de Forhold, som nærværende Lovforslag omhandler, men det blev dengang ikke til noget. Tiden gik, og Forholdene udviklede sig uhindret. Hvis man ikke netop nu stod over for Gennemførelsen af det store Lovkompleks, hvori dette Forslag indgaar som et naturligt Led, havde man maaske endnu ikke — har man maaske Lov til at være saa ondsindet at sige — naaet et Resultat, men